

Hồi thứ năm mươi lăm
Quần Hùng Thiết Kế Hạ Thanh Vân

A Liệt gật đầu nói :

- Đúng là Tô Ngọc Quyên.

Cặp mắt xinh đẹp của phụ nhân lộ tính hiếu kỳ, mụ nhìn chàng hỏi :

- Người vừa nói Tô Ngọc Quyên đối với người có ơn cứu mạng, vậy y đã cứu người ở đâu?

A Liệt đáp :

- Ở trên đường Hàm Lạc.

Phụ nhân hỏi :

- Thế mà sao người lại gặp y ở đây và nhất là lúc y chết?

A Liệt thở dài đáp :

- Câu chuyện khá dài, phu nhân nhất định muốn biết ư?

Phụ nhân cười mát gật đầu. Tuy thái độ ung dung nhưng có vẻ oai nghiêm khiến cho người ta không dám trái ý.

A Liệt gật đầu nói tiếp :

- Được rồi ! Phu nhân hỏi câu gì tiểu nhân đáp câu ấy. Nhưng trước khi trả lời tiểu nhân muốn biết phu nhân là ai?

Phụ nhân hỏi lại :

- Người đã nghe ai nói đến Thần Câu môn ở Phụng Dương bao giờ chưa?

A Liệt chấn động tâm thần nghĩ bụng :

- Úi chà! Thì ra mụ là người ở Thần Câu Môn. May mình chưa nói tên họ thật cho mụ biết.

Chàng làm bộ ngoạo đầu suy nghĩ một lúc rồi đáp :

- Dường như tiểu nhân đã được nghe có người nói tới.

Phụ nhân nói :

- Ta chính là người ở môn phái đó. Bạn hữu giang hồ thường kêu ta bằng Bùi phu nhân. Trương phu ta là Bùi Khôn Lượng, chưởng môn Thần Câu Môn.

A Liệt chấp tay nghiêng mình nói :

- Té ra là Bùi Phu nhân! Tiểu nhân thật là thật kính!

Bùi phu nhân gật đầu đảo mắt nhìn A Liệt từ đầu xuống đến gót chân rồi nói:

- Ta xem ngươi không phải là người hư đốn, trái lại rất có lòng trung hậu. Ta hỏi câu gì người phát nói thật và hỏi đâu nói đấy chứ đừng chẹn họng ta.

A Liệt cung kính đáp:

- Tiểu nhân đã biết lai lịch phu nhân, dĩ nhiên không dám dối trá.

Bùi phu nhân nói:

- Hay lắm! Ta muốn người đem trường hợp người gặp Tô Ngọc Quyên cùng mối dây liên hệ với Cái Bang nói cho ta biết.

A Liệt liền lược thuật chuyện gặp gỡ ngày trước ở trong tòa phá miếu trên đường Hàm Lạc, sau gặp Trình Chân Nhân và Quỷ Yểm thần tăng Tăng Lão Tam lược thuật một lượt.

Bùi phu nhân chú ý lắng tai nghe, bỗng hỏi xen vào:

- Nếu vậy thì giữa ngươi và người Cái Bang đã thành thù nghịch hay sao? Vả lại Tăng Lão Tam ta e rằng còn khó chịu hơn bọn Cái Bang. Người đắc tội với hắn rồi sau xử trí ra sao?

A Liệt thở dài đáp:

- Vụ này thật khá ly kỳ...

Chàng ngừng lại một chút rồi hỏi:

- Phu nhân có biết một tổ chức trên chốn giang hồ kêu bằng Cực Lạc giáo không?

Bùi phu nhân lắc đầu đáp:

- Ta chưa từng nghe ai nói tới Cực Lạc giáo cả.

A Liệt nói:

- Tiểu tử sở dĩ tới đây, nguyên nhân chính là bị Cực Lạc giáo bức bách. Giáo phái này là một tổ chức thâm tà ác độc, lợi hại vô cùng!

Bùi phu nhân đưa cặp mắt sắc bén nhìn chàng, nhưng không cắt ngang câu chuyện.

A Liệt liền đem chuyện mình cùng Âu Dương Tinh bị khốn trong Cực Lạc giáo lược thuật lại cho cụ nghe. Trong vụ này dĩ nhiên chàng đề cập đến cả Trình Nhất Trần và Quỷ Yểm thần tăng Tăng Lão Tam.

Bùi phu nhân chờ cho A Liệt kể hết rồi lộ vẻ ngạc nhiên nói:

- Nghe người nói vậy thì vụ này dường như có thật. Nếu cả Trình Chân Nhân ở phái Võ Dương và Tăng Lão Tam cũng bị giam cầm ở đó thì Cực Lạc giáo quả nhiên có nhiều cao

nhân rất lợi hại.

Mụ đưa cặp mắt trong suốt nhìn A Liệt hỏi tiếp :

- Nếu vậy thì người hiện giờ ở vào hoàn cảnh cực kỳ nguy hiểm. Cực lạc giáo tất truy tầm người để hạ sát phải không ?

A Liệt gật đầu đáp :

- Vì thế mà tiểu tử phải tỵ nạn đến đây, hóa trang làm tên tiểu nhị. Ngờ đâu vẫn không thoát khỏi vòng ân oán.

Bùi phu nhân phân tích nội vụ hỏi :

- Ở dĩ Cực Lạc giáo mà muốn bắt người là vì nguyên nhân người đã biết nhiều chuyện bí mật của họ. Họ còn giết người đi để bịt miệng, có đúng thế không?

A Liệt gật đầu đáp :

- Đúng là thế đó.

Bùi phu nhân tủm tủm cười nói :

- Việc này rất dễ giải quyết. Rồi đây ta phụ trách công việc đem Cực Lạc giáo báo cáo cho các phái lớn trên chốn giang hồ đều biết rõ. Như vậy thì cái nguyên nhân họ muốn giữ kín chuyện không còn ý nghĩa gì nữa. Và họ khởi rượt theo để hạ sát người.

A Liệt chấp tay nói :

- Xin đa tạ phu nhân.

Bùi phu nhân nói :

- Ta còn một điểm nghi vấn muốn hỏi người.

A Liệt nghiêng mình đáp :

- Xin phu nhân cứ hỏi, tiểu tử mà biết xin đáp ngay.

Bùi phu nhân thủng thẳng hỏi :

- Theo chỗ ta biết thì vụ hạ sát Tô Ngọc Quyên họ không cần phải đem lên miền Bắc, mà sao lại bị hạ sát ở đây?

A Liệt thấy Bùi phu nhân là người rất tinh tế thì sinh lòng bội phục. Chàng ngẫm - nghĩ một lúc rồi đáp :

- Theo chỗ tiểu tử biết thì Tô Ngọc Quyên xuất thân ở Ma nữ môn. Y có người sư muội tên gọi Phùng Thúy lam, dường như hai người vẫn ngầm ngầm thông tin cho nhau. Phùng Thúy Lam luyện Ma nữ kiếm pháp cực kỳ lợi hại, chuyên để đối phó với bọn Cái Bang. Chuyện này Phùng Thúy Lam cũng đến Tru Tiên trấn. Còn việc Lục

Minh Vũ tại sao lại sát hại Tô Ngọc Quyên thì dường như trong vụ này có mối liên quan đến tư nhân của bọn họ, tiểu tử không biết rõ.

Bùi phu nhân gật đầu hỏi :

- Hiện giờ Phùng Thúy Lam ở đâu ?

Λ Liệt đáp :

- Y bị Lục Minh Vũ bắt, chưa hiểu sống chết ra sao.

Bùi phu nhân ngửa mặt lên trời, sắc mặt lộ vẻ suy tư, nhưng Λ Liệt không hiểu mụ nghĩ gì.

Bỗng ngọn gió đêm thổi tới. Trong tiếng gió dường như có lẫn tiếng người vọng lại. Bùi phu nhân cùng Λ Liệt đều phát giác. Phu nhân liền bảo chàng :

- Ta có mấy vị bằng hữu tới nơi. Người không nên có mặt ở đây, vậy hãy tạm tránh đi.

Mụ vừa nói vừa giơ tay trở ngói mộ cổ cách đấy chừng 5, 6 trượng. Mụ lại dặn chàng:

- Người hãy ẩn thân vào sau tấm bia mộ kia, chớ có cử động chi hết. Người nên biết những người tới đây đều là tay cao thủ khét tiếng, người chỉ bất cẩn một chút liền bị họ phát giác và bị hiểu lầm là cố ý dòm trộm hay nghe trộm việc bí mật. Khi đó ta có muốn cứu người cũng không được. Dĩ nhiên người ở ngoài đó thì chẳng thể nghe thấy gì. Vậy người đi đi!

Λ Liệt vội ôm thi thể Tô Ngọc Quyên chạy đến phía sau ngói mộ. Chàng vừa ẩn mình sau tấm bia liền thấy bóng người thấp thoáng

Lúc này ánh trăng sao lại sáng tỏ. Λ Liệt mục lực hơn người nên tuy chàng ở cách khá xa mà cũng trông rõ hình dáng một lão giá tóc đen mình mặc áo xám. Chàng tự hỏi :

- Lão này chẳng phải là Phàn Phiếm, một tay cao thủ trong Thần Câu môn tại Động Dương, thì còn ai vào đây?

Trí nhớ của Λ Liệt thật không phải tầm thường. Ngày trước lúc những tay cao thủ bảy môn phái lớn tụ họp ở nhà chàng, Âu Dương Tinh đã nói tên từng người cho chàng nghe. Nhất nhất chàng ghi nhớ trong đầu óc. Vì thế mà bây giờ chàng vừa trông thấy Phàn Phiếm ở Thần Câu môn đã nhận ra ngay.

Phàn Phiếm vừa tới nơi liền chấp tay nhìn Bùi phu nhân thi lễ nói:

- Phiền Bùi phu nhân chờ đợi khá lâu.

Bùi phu nhân gật đầu hỏi :

- Phàn lão sư lại một phen nhọc mệt. Những người ước hẹn có đến hết không?

Phàn Phiếm gật đầu đáp :

- Họ đến đông đủ cả.

Hai người đối đáp với nhau thanh âm không lớn mấy. Theo lẽ thông thường thì người đứng gần cũng không nghe rõ, huống chi A Liệt cách xa chừng 5, 6 trượng. Nhưng chàng gặp chuyện kỳ ngộ đặc biệt đã thoát thai hoá cốt, tai mắt linh mẫn dị thường. Chàng có thể nhìn rõ những cái mà người ta không ngó thấy, nghe rõ thanh âm mà

người ta không nghe được. Vì thế nên cuộc đối thoại giữa Phàn Phiếm và Bùi Phu nhân đều lọt vào tai chàng.

Lúc này ở mở tả phía trước lại thêm hai người đi đến. Hai người này thân pháp mau lẹ dị thường. Chớp mắt đã gần tới nơi. Khi họ đứng lại, A Liệt nhìn thấy một lão người cao nghều, ốm nhất, mái tóc đốm bạc. Còn người kia là hán tử trung niên vừa lùn vừa mập, lưng cài đơn đao.

Hai người này A Liệt đều quen thuộc. Nhất là lão cao gầy đét. Chàng nhắm mắt lại cũng có thể tưởng tượng ra được thân hình, hẳn chẳng phải ai xa lạ mà chính là Xích Luyện Xà Kỳ Kinh, một trong Bắc mang tam xà. Kỳ Kinh đặc biệt ở chỗ có cặp mắt gà chọi.

Còn người lưng cài đơn đao, cùng phe với Kỳ Kinh tên gọi Tam đương gia Hứa Thái Bình hồ Thanh Long Hội.

Trước kia hai người này đã có thái độ nấp lánh khiến cho A Liệt chú ý. Không ngờ bây giờ họ lại tụ tập ở đây. Chàng không hiểu bọn này sắp làm trò gì ?

A Liệt còn đang ngẫm nghĩ thì lại một lão nữa đến. Lão này vào trạc lục tuần, người không cao mấy, dưới cằm để chòm râu dê. Sau lưng đeo một vật bọc bằng vải vàng. Chàng vừa trông đã biết ngay đó là một thứ binh khí. A Liệt chưa từng gặp lão bao giờ.

Bỗng thấy Phàn Phiếm chấp tay thi lễ hỏi :

- Phải chăng các hạ là Vương Đạo Toàn, môn hạ Thất Tinh môn? Nay được gặp đây thật là hạnh hội!

Người mới đến gật đầu đáp :

- Chính là tại hạ. Chắc huynh đài là Phàn lão sư ở Thần Câu môn. Sao Lục huynh lại chưa thấy đến?

Phàn Phiếm đáp :

- Y cũng sắp đến đây. Tại hạ được nghe danh huynh đài từ lâu, vì vô duyên chưa được hội diện. Nhưng Đồng lão sư ở quý môn thì lại là chỗ bạn thân với tại hạ.

Wương Đạo Toàn ở Thất Tinh môn gật đầu đáp :

- Phải rồi! Chuyện này lúc sắp ra đi, Đồng sư huynh có gửi lời hỏi thăm các vị.

Lão quay sang nhìn Kỳ Kinh nói :

- Kỳ huynh! Đã lâu chúng ta chưa được gặp nhau. .

Kỳ Kinh lạnh lùng đáp :

- Vương huynh còn ở đằng xa, tại hạ đã nhận ra rồi. Thân pháp của quý môn thật là tuyệt diệu! Lúc đi đường nửa người trên không cử động. Vừa rồi tại hạ coi thân pháp lão huynh nên biết ngay là công lực của lão huynh mấy năm gần đây đã tiến bộ rất nhiều.

Wương Đạo Toàn cười khanh khách nói :

- Công phu của bỉ nhân dù có giỏi đến đâu cũng không dám múa rìu qua mắt thợ trước mặt Kỳ nhị gia.

Lão vừa nói vừa quay lại ngó Hứa Thái Bình ở Thanh Long hội. Qua mấy lời hàn huyên với Hứa Thái Bình, Vương Đạo Toàn quay sang Bùi phu nhân nghiêng mình kính cẩn chào :

- Bùi phu nhân vẫn bình yên đấy a? Bỉ nhân may được gặp đây!

Bùi phu nhân đáp lễ rồi hỏi :

- Vương lão sư có đi cùng Lục sư phó ở phái Nga Mi đến đây không?

Wương Đạo Toàn lắc đầu đáp :

- Không phải! Lục huynh chỉ đưa tin cho bỉ nhân hay đêm nay có cuộc hội họp với Phàn lão ca. Không ngờ Bùi phu nhân cũng tới đây!

Bùi phu nhân nói :

- Bản nhân ngẫu nhiên mà gặp.

Kỳ Kinh bỗng xen vào :

- Lục Nhất Điều huynh ở phái Nga My sao lại không tới ? Phàn huynh đã đưa tin cho y chưa ?

Bùi phu nhân đáp :

- Kỳ lão sư bất tất phải đa nghi. Lục tiên sinh đến kia rồi !

Bỗng thấy một bóng người đang lao vùn vụt tới nơi. Chớp mắt đã đến gần.

À liệt đứng đằng xa ngấm ngầm dòm ngó người mới đến thì thấy một hán tử lối 40 tuổi ăn mặc theo kiểu văn sĩ. Người này lưng đeo trường kiếm, khí vũ không phải tầm thường.

Phàn Phiếm tiến ra lớn tiếng hỏi :

- Có phải Lục Nhất Điều huynh đây không ?

Người kia đứng lại đáp :

- Xin lỗi Phàn huynh. Giữa đường tiểu đệ mắc chút công chuyện thành ra đến chậm

một bước, để các vị phải chờ đợi.

Đoạn văn sĩ quay lại nhìn Bùi phu nhân nói :

- Đã mấy năm không được gặp đại tẩu mà phong độ vẫn y nguyên như trước, chắc đại tẩu giỏi thuật trụ nhan.

Bùi phu nhân tủm tủm cười hỏi lại :

- Lục tiên sinh thật khéo vẽ vời! Trình chân nhân ở quý phái vẫn bình yên chứ?

Lục Nhất Điều vẻ mặt không được tự nhiên đáp :

- Vẫn như thường.

Kỳ Kinh đứng bên không nhẫn nại được, hỏi xen vào :

- Bây giờ mọi người đã đến đông đủ, Phàn huynh nên cho hay dụng ý triệu bọn tại hạ đến đây có việc gì?

Phàn Phiếm mắt nhìn Bùi phu nhân đáp :

- Tiểu đệ mời các vị tới đây vì có một việc trọng yếu cầu phải thương nghị.

Lúc này mọi người đều ngồi xuống nên tiếng nói chuyện biến thành nhỏ đi. A Liệt ẩn trong bóng tối, nếu không chú ý lắng tai thì chẳng nghe thấy gì .

Bỗng nghe Phàn Phiếm lên tiếng :

- Đêm nay tiểu đệ mời các vị đến đây tụ hội là để thương nghị về vấn đề có liên quan đến thuyết vũ thêu.

Họ Phàn vừa nói câu này, mấy người đều lộ vẻ kinh dị, chú ý lắng tai nghe.

A Liệt nghe lỏm được càn kinh hãi, giật bắn người lên.

Phàn Phiếm háng dặng một tiếng rồi nói tiếp :

- Người phát "Huyết vũ thư" đã xuất hiện ở tề xứ.

Lục Nhất Điều hỏi :

- Phàn huynh đã thấy mặt người đó rồi ư?

Phàn Phiếm gật đầu đáp :

- Phải rồi!

Hứa Thái Bình chau mày lắc đầu nhưng không nói gì.

Kỳ Kinh cười lạt hỏi :

- Phàn lão ca ! Tại hạ nhận thấy tin tức này của lão ca chưa chắc đã xác thực. Người ấy là ai ?

Vương Đạo Toàn xen vào :

- Nếu nguồn tin này mà đúng sự thực thì người đó dĩ nhiên là một nhân vật rất lợi hại. Phàn huynh có biết tên họ y không?

Phàn Phiếm đáp :

- Dĩ nhiên tại hạ biết rồi. Người này quả là một nhân vật lợi hại.

Mọi người đều yên lòng để chờ xem Phàn Phiếm nói tên họ người đó là ai ?

À Liệt lúc này trong lòng lại càng khẩn trương.

Phàn Phiếm đưa mục quang sắc bén nhìn thẳng vào mặt Kỳ Kinh nói tiếp :

- Trên chốn giang hồ có một tay cao thủ mà người ta kêu bằng Bạch Nhật Thích Khách. Bạch Nhật Thích Khách hiện giờ ở đây.

Kỳ Kinh ngạc nhiên hỏi :

- Phải chăng Phàn lão huynh muốn nói Cao Thanh Vân ở phái Thiên Nhai ?

Phàn Phiếm gật đầu đáp :

- Chính hắn !

Kỳ Kinh trầm ngâm hỏi :

Cao Thanh Vân... là người phát "Huyết vũ thư" ư ?

Tiếp theo y ngó Vương Đạo Toàn ở Thất Tinh môn hỏi :

- Vương huynh tưởng có thể thế được chăng ?

Wương Đạo Toàn thản nhiên đáp :

- Thực tình tại hạ không dám tin lắm...

Đầu không khí trong trường đột nhiên biến thành im lặng.

À Liệt nghe bọn họ đối đáp bất giác cười thầm. Vì trên đời chỉ có chàng biết người phát "Huyết vũ thư" là một phụ nhân búi tóc cao lên đỉnh đầu.

Ý kiến của Phàn Phiếm dường như bị lật nhào. Bây giờ Bùi phu nhân mới đưa mắt nhìn Lục Nhất Điều hỏi :

- Lục tiên sinh có cao kiến gì không ?

Lục Nhất Điều đáp :

- Theo nhận xét của tại hạ thì tin tức của Phàn huynh chưa chắc đã sai trật. Người phát "Huyết vũ thư" rất có thể đúng là Cao Thanh Vân.

Hứa Thái Bình hỏi :

- Lục huynh căn cứ vào đâu mà nói vậy?

Lục Nhất Điều đáp :

- Tại hạ nghĩ rằng bao nhiêu người trong bọn chúng ta mất gần ba tháng trời điều tra mà không ai được tin tức gì có liên quan đến người đó thì đủ thấy y từ võ công đến tài trí hẳn không phải tầm thường. Vì thế mà tại hạ cho rằng chỉ Cao Thanh Vân mới có đủ tư cách như vậy.

Lục Nhất Điều đưa mắt nhìn Bùi phu nhân hỏi :

- Nhận xét của tại hạ phu nhân thấy thế nào?

Bùi phu nhân gật đầu đáp :

- Lục tiên sinh nói rất có lý.

Phàn Phiếm lại ngó Kỳ Kinh hỏi :

- Kỳ huynh bảo sao ?

Kỳ Kinh cũng gật đầu đáp :

- Lục huynh nói dường như có lý. Hứa huynh có ý kiến gì không?

Hứa Thái Bình gật đầu đáp :

- Cao Thanh Vân quả có thân thủ như vậy, hẳn còn là một nhân vật thần bí khác thường.

Phàn Phiếm đưa ra kết luận :

- Các vị đều nhận là có lý thì tiểu đệ xin nói thực là hành tung của Cao Thanh Vân đã bị bọn tiểu đệ giám thị. Theo lời báo cáo thì hiện giờ công việc của Cao Thanh Vân ở đây dường như đã hoàn thành, chắc hẳn sắp đi nơi khác. Vì vậy mà chúng ta cần động thủ bắt hắn ngay lập tức.

Kỳ Kinh nói :

- Phải đấy ! Chúng ta nên hành động ngay bây giờ.

Vương Đạo Toàn nói :

- Theo ngu kiến của tại hạ thì sáu người bọn ta nên chia làm ba toán...

Kỳ Kinh đưa mắt nhìn Hứa Thái Bình, tính thầm trong bụng :

"Nếu chia làm ba toán thì thế nào cũng có một toán chạm trán Cao Thanh Vân trước. Nói một cách khác toán nào đụng phải Cao Thanh Vân đầu tiên là gặp nguy hiểm hơn, theo chỗ ta biết Cao Thanh Vân đã mang ngoại hiệu là Bạch Nhật Thích Khách chắc vì hắn có tuyệt nghệ giết người nên kẻ động thủ trước nhất định phải

thất bại. Trong bọn quần hào đây ta gần gũi Hứa Thái Bình hơn hết mà xem chừng y lại hung hãn thành ra mình không có tay nào trợ thủ đắc lực

Hắn nghĩ tới đây liền nói :

- Tại hạ nghĩ rằng chúng ta nên tập trung lực lượng hay hơn!

Phàn Phiếm đưa mắt nhìn Bùi phu nhân hỏi :

- Phu nhân có ý kiến gì không ?

Bùi Phu nhân gật đầu đáp :

- Kỳ tiên sinh tính như vậy không phải là không có lý do...

Phàn Phiếm gật đầu ngắt lời :

- Được rồi ! Vậy chúng ta đi cả với nhau là xong.

Bùi phu nhân chợt nhớ tới điều gì liền nói :

- Trước khi phát động, bản nhân muốn cho các vị hay một việc.

Mọi người quay lại nhìn Bùi phu nhân, mặt lạnh lùng cất tiếng hỏi :

- Các vị có biết hay có nghe nói đến một tổ chức bí mật kêu bằng Cực Lạc giáo bao giờ chưa ?

Mọi người ngơ ngác lắc đầu. Hứa Thái Bình mắt chiếu ra những tia kỳ quang hỏi :

- Phu nhân lượm được tin tức này ở đâu ra thế ?

Bùi phu nhân thản nhiên đáp :

- Cực Lạc giáo là một tổ chức thâm tà rất bí mật. Theo lời đồn thì trong giáo phái này rất nhiều cao nhân. Bọn đồng đạo đã có người bị đau khổ rồi.

Hứa Thái Bình hỏi :

- Có việc đó ư ? Nhưng ai đã bị đau khổ ?

Bùi phu nhân đáp :

- Trình Chân Nhân ở phái Võ Dương và Quỷ Yếm thần tăng Tăng Lão Tam đều là cao nhân cùng bị bọn Cực Lạc giáo giam hãm một thời kỳ, xuýt nữa phải bỏ mạng.

Hứa Thái Bình lại hỏi :

- Sao phu nhân biết việc đó ?

Bùi phu nhân mỉm cười đáp :

- Dĩ nhiên phải có người ở trong ấy trốn thoát ra, không thì làm sao mà biết được ?

Kỳ Kinh lão liêng cặp mắt gà chọi không biết hắn nhìn ai, nhưng lời nói của hắn đúng là đưa ra để hỏi Bùi phu nhân. Hắn lên tiếng :

- Vụ này thật kỳ quái ! Đây là lần đầu tiên tại hạ mới nghe đến tên Cực Lạc giáo. Trên chốn giang hồ có tổ chức này từ bao giờ ?

Lục Nhất Điều nói :

- Vụ này dĩ nhiên phải điều tra cho thật rõ. Nhưng hiện giờ việc đối phó với Cao Thanh Vân là cần kíp hơn.

Mọi người đều đứng dậy. Hứa Thái Bình nhìn Phàn Phiếm hỏi :

- Phàn huynh đã điều tra được chỗ cư ngụ của Cao Thanh Vân một cách xác thực chưa ?

Phàn Phiếm gật đầu kiên quyết đáp :

- Về điểm này các vị cứ yên tâm, thân tín của tiểu đệ đã theo dõi hẳn từng bước

Lục Nhất Điều nói :

- Vậy thì chúng ta đi thôi !

Phàn Phiếm nhìn Bùi phu nhân hỏi :

- Phu nhân còn có ý kiến gì nữa không ?

Bùi phu nhân chợt nhớ tới A Liệt, liền nói :

- Các vị hãy đi trước một bước, bản nhân lại đằng này một chút rồi trở lại ngay.

Phàn Phiếm xoay mình cất bước tiến về phía trước. Mọi người đều đi theo hẳn.

Bùi phu nhân chờ cho quần hào đi khá xa rồi mới xoay mình chạy đến bên tòa cổ mộ lớn. Mụ vừa dừng chân đã cất tiếng gọi :

- Bạch Phi Khanh ! Bây giờ người ra được rồi.

Mụ gọi luôn hai câu vẫn không thấy tiếng người đáp lại. Mụ rất đỗi ngạc nhiên, đi vòng quanh ngôi cổ mộ xem xét một lượt nhưng chẳng thấy tông tích Bạch Phi Khanh đâu.

Vietkiem.com